

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

1. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρὸν τοῦτο γέγονε. Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (1791). Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Παναρέτου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα. Ἡ μνήμη αὐτοῦ μετατίθεται εἰς τὴν Διακαινήσιμον.

Τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας: Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεὺ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατσίου. Τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος» (τρὶς). Εἰς τὸ τέλος τοῦ α' λέγομεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ τοῦ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ τὰ δύο πρῶτα ἀνὰ μίαν καὶ τὸ τρίτον δῖς. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου (Ἰωάν. ιβ' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ τριώδιος Κανὼν

εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετὰ τὴν Γ' Ὁδὴν αἵτησις καὶ ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἵτα ψάλλεται ἡ Η' Ὁδὴ. Ἀντὶ Δόξα· τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...», πρὸ δὲ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ. Τὸ Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρὶς). Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν». Δόξα· «Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε», Καὶ νῦν· «Ἡ βεβυθισμένη». «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται» (ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορός). Δόξα, Καὶ νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις». «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον· «Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καὶ ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωΐ: Αἱ Ὁραι

Ἀναγινώσκονται τὰ ἔτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ' καὶ κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραι λιταί. Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς ἐκάστης Ὁρας, τὸ Τροπάριον· «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον· «Ὑπὲρ τὴν πόρνην...». Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) Τὰ 6 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἶνων· «Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν...» κτλ. καὶ τὰ 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Σήμερον ὁ Χριστὸς, παραγίνεται...» κτλ.

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ Ἰδιόμελον· «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τό· «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ...» (Ματθ. κς', 6-16).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῇ Μ. Τετάρτῃ ἐσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τὸ Μικρὸν Ἀποδείπνον μετὰ τό· «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Τριωδίου «Ἀνώγειν ἐστρωμένον...» μετὰ Στίχου· «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Μετὰ τὸ Τρισάγιον· «Ὑπὲρ τὴν πόρνην...» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου καὶ Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

2. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἑορτάζομεν τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸν Δείπνον, τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν καὶ τὴν Προδοσίαν. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, Μαρτῶνης ὁσίας τῆς Ῥωσίδος τῆς ἀομμάτου.

Τῇ Μ. Τετάρτῃ ἐσπέρας: Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἷς τινα μέρη τελεῖται τὸ Ἅγιον Εὐχέλαιον καὶ ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἀλλαχοῦ προηγεῖται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καὶ ἀκολουθεῖ τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελεῖται κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασίλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. κβ' 1-39). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ ἄνευ στίχων. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ Γ' Ὁδῆς ψάλλονται τὰ 3 Καθίσματα. Ἀφ' Στ' Ὁδῆς ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ' καὶ Η' Ὁδαί. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' Ὁδῆς Εἰρμόν, τοῦ ὁποῦ προηγεῖται τό· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον» ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῇ. Μετὰ τὴν αἵτησιν τὸ Ἐξαποστειλάριον «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καὶ νῦν· «Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 4 Ἰδιόμελα

«Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα «Ὁ τρόπος σου δολιότητος», Καὶ νῦν· «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε». Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καὶ τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τελεῖται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. (Κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται σήμερον καὶ δεύτερος Ἀμνός, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν καθαγιασμὸν φυλάσσεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος).

Προοιμιακὸς

Ἑσπέρια: Τὰ 5 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δίς), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...».

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ Ἰδιόμελον «Γέννημα ἐχιδνῶν...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ἀπόστολος: Μεγάλῃς Πέμπτῃς. «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ...» (Α' Κορ. ια' 23 – 32).

Εὐαγγέλιον: Μ. Πέμπτῃς. «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς' 2 – 20, Ἰω. ιγ' 3 – 17, Ματθ' κς' 21 – 39, Λουκ. κβ' 43 – 44 καὶ Ματθ. κς' 40 – κς' 2).

Ἀκολουθεῖ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, εἰς ἣν ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται τὸ Τροπάριον· «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...». Εἰς τὸ σημεῖον «οὐ φίλημά Σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας...»

γίνεται ἡ Μεγάλη Εἵσοδος καὶ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν Εἵσοδον ὁ β' Χορὸς συνεχίζει ἀπὸ τοῦ σημείου «ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...».

«Ἐξαιρέτως»: «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀντὶ «Εἶδομεν...»: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα...».

3. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ Ἅγια καὶ Σωτήρια καὶ Φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων, Πέτρου Ἐπισκόπου Ἄργους.

Τῇ Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἥτοι ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Τριωδίου § 80)

Ὁ Ἱερεὺς, «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατσίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρὶς). Μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α') (Ἰωάν. ιγ' 31-38, ιδ', ιε', ις', ιζ' – ιη' 1). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ οἱ Χοροὶ εἰς τὴν λῆξιν ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τὸ ὁποῖον φάλλουσι «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται (ἄρχεται ὁ α' Χορὸς) τὸ α', β', καὶ τὸ γ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ δείπνῳ» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Β' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 1 – 28). Ἀκολούθως φάλλεται τὸ δ', ε', καὶ στ' Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β' Χορὸς) μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ποῖός σε τρόπος» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κστ' 57 – 75). Εἶτα φάλλεται τὸ ζ', η', καὶ θ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὡ πῶς Ἰούδας» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 28 – ιθ' 6). Ἀκολούθως φάλλεται τὸ ι', ια' καὶ ιβ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὅτε παρέστης» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ε' Εὐαγγέλιον

(Ματθ. κζ' 3 – 32). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται τὸ ιγ' καὶ ιδ' Ἀντίφωνον. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Κανονάρχου ἐκφωνούντος εἰς ὕψος ἀναγνώσεως Ἀποστόλου τὸ α' Τροπάριον τοῦ ιε' Ἀντιφώνου «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου». (Τὸν α' καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη Χριστέ» λέγει τρίς). Τὸ αὐτὸ Τροπάριον ψάλλεται ἀκολουθῶς ὑπὸ τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ναοὺς γίνεται ἡ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ στίχους ψαλμωδία τούτου) καὶ εὐθὺς τὰ ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ιε' Ἀντιφώνου. Μετὰ τὸ Κάθισμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκεται τὸ Στ' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 16 – 32). Εἴτα ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τοῦ Προκειμένου «Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 33 – 54). Ὁ Ν' χῦμα καὶ εὐθὺς τὸ Η' Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ' 32 – 49). Ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Τριψῆδιος Κανὼν εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ ἄνευ στίχου. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετὰ τὴν Ε' Ὠδὴν, γίνεται αἵτησις καὶ ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψηδίου. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ Η' Ὠδὴ. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' Ὠδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ. Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον «Τὸν ληστὴν αὐθημερόν...» (τρὶς) καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 25 – 37) καὶ εὐθὺς οἱ Αἱνοὶ, ἐν οἷς ψάλλομεν τὰ 3 Ἰδιόμελα «Δύο καὶ πονηρὰ» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καὶ νῦν «Τὸν νῶτόν μου». Εἴτα ἀναγινώσκεται τὸ Ι' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 43 – 47). «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν» ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 38 – 42). Μετὰ τοῦτο ψάλλονται τὰ Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἡ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καὶ νῦν «Ἦδη βάπτεται κάλαμος», καὶ ἀναγινώσκεται τὸ ΙΒ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66) ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ ἁμβωνος (ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ Διάκονος, ἀναγινώσκεται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρὶς), ἡ Ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ' ἣν «Σοφία. Ὁ ὦν εὐλογητός» καὶ ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπυτσοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...».

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωῒ.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑμνολογίαι ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τὴν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τὰς Γ', Στ' καὶ Θ' Ὑμνολογίας, ὅταν ψάλλωνται τὰ Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἡ ἀπουσία τοῦτου ὁ Ἱερεὺς, θυμιάζει διὰ κατζίου.

Ὑμνος Α'. Ὁ Ἱερεὺς, «Εὐλόγητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Α' Ὑμνολογίας. Δόξα «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καὶ νῦν «Τί σε καλέσωμεν...» καὶ ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορὸς ψάλλειν τὸ α' Ἰδιόμελον «Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα ...», Ὁ β' Χορὸς: «Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;» καὶ τὸ β' Ἰδιόμελον «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθης...». Δόξα, Καὶ νῦν «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις...». Προκείμενον ἥχος δ'. «Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό... Μακάριος ὁ συνιών...». «Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος «Σοφία: Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α' Ὑμνολογίας «Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος «Πρόσχωμεν Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης «Ἐμοὶ μὴ γένοιτο...» (Γαλ. 3' 14 – 18), ὁ Χορὸς: «Ἀλληλούϊα». Ὁ διάκονος «Σοφία: ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεὺς «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Α' Ὑμνολογίας. «Πρωῖας γενομένης...» (Ματθ. 26', 1 – 56). Οἱ Χοροὶ: «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης «Τὰ διαβήματά μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...».

Ὑμνος Γ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Τρίτης Ὑμνολογίας. Δόξα «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...» καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς) «Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων...», ὁ Δεξιὸς Χορὸς: «Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου» «Πρὸ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καὶ νῦν «Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν Προκείμενον ἥχος δ'. «Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος... Κύ-

ριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με... Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Γ' Ὑμνης· «Πρὸς Ῥωμαίους...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἔτι Χριστός...» (Ῥωμ ε', 6 – 10), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Ὑμνης· «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν...» (Μάρκ. ιε', 16 – 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καὶ εὐθύς· «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ἰῆ με μονογενές...».

Ὑμνα ΣΤ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἑκτῆς Ὑμνης. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...» καὶ ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορὸς ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα· «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...», ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς· «Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολήν...» «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ...». Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν. Προκείμενον ἦχος δ'. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς Στ' Ὑμνης· «Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β', 11 – 18), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Στ' Ὑμνης· «Ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ', 32 – 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καὶ εὐθύς· «Ταχὺ προκαταλάβετῶσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε Ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων...».

ᾠρα Θ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἑνάτης ᾠρας. Δόξα· «Βλέπων ὁ ληστής...». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...», καὶ ἄρχεται ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς φάλλειν τὸ Ἰδιόμελον· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Δεξιὸς Χορὸς· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς...»· «Ὅτε σε Σταυρῷ προσήλωσαν...». Τὸ τέλος «...σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς. Εἶτα ὁ Δεξιὸς Δόξα· ὁ Ἀριστερὸς Καὶ νῦν· καὶ ἀναγινώσκειται ἔμπροσθεν τοῦ Ἑσταυρωμένου εἰς ὕψος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τό· «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Ὁ α' καὶ ὁ προτελευταῖος στίχος τρίς) Ἀκολουθῶς οἱ Χοροὶ φάλλουσιν αὐτὸ δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικῷ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν Προκείμενον ἥχος πλ. β'. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριε, γνώρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ' ᾠρας· «Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐχοντες παρρησίαν...» (Ἑβρ. ι' 19 – 31). Ὁ διάκονος· «Σοφία ὁρθοὶ ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεὺς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Θ' ᾠρας· «Ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν...» (Ἰωάν. ιθ', 23 – 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης· «Μὴ δὴ παραδῶης ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...». «Δι' εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Τριωδίου § 84)

Προοιμιακὸς

Ἑσπέρια:	Τὰ 5 Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο...» εἰς 6.
Δόξα:	«ᾠ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ...».
Καὶ νῦν:	«Φοβερὸν καὶ παράδοξον...».
Εἵσοδος:	Μετὰ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» Ὁ Διάκονος

«Ἐσπέρας» καὶ εὐθὺς ἀμέσως «Προκείμενον ... δι-
εμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου...», καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Μετὰ τὸ γ' Ἀνάγνωσμα τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀπο-
στόλου.

Ἀπόστολος:

«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α' Κορ. α' 18 – β' 2).

Εὐαγγέλιον:

«Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ.
κζ' 1- 38, Λουκ. κγ' 39 – 43, Ματθ. κζ' 39 – 54, Ἰω.
ιθ' 31 – 37, Ματθ. κζ' 55 – 61).

Ὑπάρχοντος Διακόνου τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἁμβωνος.
Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον «Ὁψίας δὲ γενομένης
ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος...» εἰς τῶν Ἱερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φε-
λόνιον καὶ ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ
ναοῦ ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἐσταυρωμένος καὶ ποιεῖ τὴν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς
τό· «Λαβὼν τὸ σῶμα...», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ Σῶμα τοῦ Ἐσταυ-
ρωμένου, τὸ μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα καὶ τὸ τοποθετεῖ
ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς. Ὁ Χορὸς μετὰ τὸ πέρας τοῦ Εὐαγγελίου· «Δόξα
σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενὴς «Εἵπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καὶ τὰ
Πληρωτικά.

Μετὰ τὰ Πληρωτικά, οἱ Χοροὶ ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βή-
ματος, ἄρχονται ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετὰ τῶν
στίχων αὐτῶν καὶ κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περι-
φορὰ τοῦ Ἐπιταφίου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ τοποθέτησίς του εἰς τὸ πρὸς
τοῦτο ἐτοιμασθὲν κουβούκλιον.

Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπα-
δούχων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν ψαλτῶν, καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ
ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον – τοῦ πρώτου αὐτῶν φέρο-
ντος ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον – αἶροντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν
Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον. Εἴτα τιθέασιν
αὐτὸν εἰς τὸ Κουβούκλιον, ῥαίνουσι μὲ ἄνθη καὶ τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ
καὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον
καὶ τὸν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ Κουβουκλίου, τό·
Δόξα, Καὶ νῦν· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰω-
σήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφό-

ροις γυναιξί...» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Ὁ διάκονος «Σοφία». Ὁ Ἱερεύς «Ὁ ὢν εὐλογητός...» καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

4. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Θεόσωμος Ταφὴ καὶ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πελαγίας μάρτυρος, Ἰλαρίωνος, Νικηφόρου μαρτύρων.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἤτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ὁ Ἱερεύς, «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα· «Ὅτε κατῆλθες» ὁλόκληρον, Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Εἶτα μικρὰ Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σὸν τὸ κράτος», καὶ ψάλλονται τὰ Καθίσματα· «Σινδόνι καθαρᾷ», Δόξα, Καὶ νῦν· «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ Ν' χῦμα καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Κανὼν· «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ Γ' Ὁδῆς ψάλλεται τὸ Κάθισμα· «Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ' Στ' Ὁδῆς ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' Ὁδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τὸ «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ...» θυμιῶντες τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸν λαόν. Ἀκολουθῶς ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν Χορῶν τὰ Ἐγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τὸ τέλος τῆς Α' Στάσεως γίνεται μικρὰ Συναπτὴ με ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα» καὶ εἰς τὸ τῆς β' ἐπίσης μικρὰ Συναπτὴ με ἐκφώνησιν· «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τὸ Ἐγκώμιον «Ἐρραναν τὸν τάφον» τῆς γ' Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιος ραίνεται διὰ ῥοδοστάγματος καὶ ῥοδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Ἐγκωμίων, γίνεται μικρὰ Συναπτὴ με ἐκφώνησιν· «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης» καὶ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολουθῶς γίνεται

καὶ πάλιν μικρὰ Συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ ψάλλεται ὡς Ἑξαποστειλάριον ὁ στίχος· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρίς, μόνον. Εἰς τοὺς Αἵνους· τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς», Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεὸς» γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ὠραίας Πύλης· «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καὶ εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «Ὅτε κατηλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καὶ «Ὁ εὐσχήμων». Εἰς τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸν στίχον· «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, τὴν Προφητείαν (Ἰεζ. λζ' 1 – 14) καὶ τὸν Ἀπόστολον (Α' Κορ. ε' 6 – 8, Γαλ. γ' 13 – 14) εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι· «Ἀναστήτω ὁ Θεός» καὶ εὐθὺς τό Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66), ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενὴς «Εἵπωμεν πάντες», τὰ Πληρωτικὰ μὲ ἐκφωνήσιν· «Ὅτι Θεὸς ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἡ εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἡ ἐκφωνήσις «Σὸν γὰρ ἐστὶ» «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καὶ ἡ Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρωΐ:

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Προοιμιακός.

Ἐσπέρια:

Τὰ 4 Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ α' ἤχου. «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς...» κλ καὶ τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...», εἰς 4.

Δόξα:

Τὸ Ἰδιόμελον· «Τὴν σήμερον μυστικῶς...».

Καὶ νῦν:

«Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

α. – Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός ...».

β. – Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ ἀνάγνωσμα· «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».

γ. – Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα· «Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου ...».

(Τὰ ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τὸ Τριώδιον ἔχουσιν ἀντιστοίχως ἀρίθμησιν α', δ', καὶ ιε').

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος ψάλλομεν εἰς ἦχον α'. «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας», τὸ ὅποιον καὶ ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου τῆς ἡ' Ὠδῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι Ἅγιος εἶ...».

Ἀντὶ Τρισαγίου: «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος: Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν...» (Ῥωμ. ζ', 3 – 11). Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποστόλου δὲν ψάλλεται τό: «Ἀλληλούϊα» ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εἰς τὰ βημόθυρα καὶ σκορπίζων φύλλα δάφνης ψάλλει εἰς ἦχον Βαρὺν τό: «Ἀνάστα ὁ Θεός...», τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μέχρις ὅτου ὁ Ἱερεὺς περιέλθῃ ὅλον τὸν Ναόν.

Εὐαγγέλιον: Μεγάλου Σαββάτου· «Ὁψὲ Σαββάτων...» (Ματθ. κη', 1 – 20).

Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, ὁ ὕμνος: «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία...». Ἡ Εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετὰ τὴν φράσιν: «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», καὶ εὐθὺς ὁ β' Χορὸς συμπληρώνει τὸν ὕμνον ἀπὸ τοῦ σημείου: «Τὰ πολυόμματα Χερουβεῖμ...», καὶ ἐξῆς.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».

Ἀντὶ τοῦ· «Εἶδομεν τὸ φῶς», εἰς ἦχον β', εἰρμολογικῶς, τό «Μνήσθητι, εὖσπλαγχε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

5. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος. Ἐφραίμ μεγαλομάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς. Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου.

Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Εἰρήνης εὐρίσκεται καὶ εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα. Ἡ τῆς ἁγίας Εἰρήνης ἑορτὴ μετατίθεται εἰς τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

Σημειώσεις: Ὅπου ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ, ἡ ἑορτὴ τοῦ ὁποίου μετατίθεται εἰς τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἀντὶ τὰ τῆς Ἀγίας λέγονται τὰ τοῦ Ἀγίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Περὶ τὴν 11ην μ.μ. ἄρχεται τὸ Μεσονυκτικόν. Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καὶ ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανὼν· «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς. Τὸ μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν κάθισμα καθὼς καὶ τὸ μετὰ τὴν ΣΤ' ᾠδὴν Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ Συναξάριον οὐ λέγονται. Μετὰ τὴν Θ' ᾠδὴν λέγεται ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατῆλθες...». Ἡ Ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...» ἢ Ἀπόλυσις· «Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὠραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, κρατῶν τρίκηνον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων εἰς ἦχον πλ. α' τό: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τρίκηνον, ἐξέρχεται μετὰ τῶν Χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καὶ ἐξαπτερύγων, ψάλλων τὸ γνωστὸν ὡς «Καλὸς Λόγος» τροπάριον· «Τὴν ἀνάστασιν σου, Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν».

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμιῶν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «**Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων**». Καὶ ψάλλεται τό: «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο ψάλλεται καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τοὺς στίχους εἰς τὸ Γ' Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθὼς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀκολουθῶς ψάλλεται καὶ πάλιν ἀργῶς τό: «Χριστὸς Ἀνέστη...» (ἅπαξ) ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ λέγονται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὰ Εἰρηνικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα: Δόξα, Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς ὡς Καταβασία, τό: «Χριστὸς Ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τό: «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Γίνεται καὶ μικρὰ Συναπτὴ εἰς ἐκάστην ᾠδὴν μὲ τὰς ἀκολουθοῦς ἐκφωνήσεις:

Μετὰ τὴν α' ᾠδὴν: Ὅτι Σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν: Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Μετὰ τὴν δ' ᾠδὴν: Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Μετὰ τὴν ε' ᾠδὴν: Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται...

Μετὰ τὴν στ' ᾠδὴν: Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν: Εἶη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου...

Μετά τὴν η' ᾠδὴν: Ὅτι ἡυλόγηταί Σου τὸ ὄνομα...

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον...» καὶ ἀμέσως ἡ δ' ᾠδή: «Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς...».

Ἀφ' στ' ᾠδῆς: Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» καὶ ὁ Οἶκος «Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό: «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἀντὶ Τιμιωτέρας: Ἡ Θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

3. Χριστὸς τὸ Καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα ...»

6. Καὶ νῦν... Χαῖρε, Παρθέने, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξαμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα ...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἀγνή, Παρθέने χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου ...»

«Χριστὸς Ἀνέστη...» (τρίς) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Συναπτὴ μικρά. Ἐκφώνησις: «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλάριον:

«Σαρκὶ ὑπνώσας...» (τρίς).

Αἶνοι:

Τὰ 4 Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου· «Ὑμνοῦμεν σου Χριστέ...» καὶ τὰ 4 Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καὶ οὕτω βοήσωμεν», ὅποτε ὁ β' Χορὸς ψάλλει τό· «Χριστὸς Ἀνέστη...» τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ὁ α' καὶ πάλιν ὁ β' Χορὸς καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία διὰ τῆς ἐκφωνήσεως ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τοῦ· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετὰ τό· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται δεκάκις τό· «Χριστὸς Ἀνέστη...», τρις ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἐντός του Βήματος τοὺς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθὼς καὶ τοῦ· Δόξα καὶ Καὶ νῦν, καὶ πάλιν ἅπαξ ἀπὸ τοῦ Βήματος. Τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ἀκολουθῶς τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α'

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β'

- Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.
- Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑῖε
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς Σοι·
Ἀλληλουῖα»

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστὸς ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν: «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα».

(Τὸ Εἰσοδικὸν τοῦτο ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθὺς τό· «Χριστὸς ἀνέστη...» καὶ ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...».

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου: «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» ψάλλεται μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος: Τοῦ Πάσχα· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1 – 17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα».

Ἀντὶ «Εἶδομεν...»: «Χριστὸς ἀνέστη...».

Ἀντὶ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου»: «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος...». Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογικὴ ὡς ἀκολουθῶς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος». Ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν λαόν: «Χριστὸς ἀνέστη». Ὁ λαὸς «Ἀληθῶς ἀνέστη». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολουθῶς ὁ Ἱερεὺς: «Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει». Καὶ ὁ λαός: «Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν». Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη...» (ὄλον).

Σημείωσις: Τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ ἡ διαλογικὴ ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' ὥρα τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, καθὼς καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ τῆς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὑρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ὅλα χῦμα).

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», «Χριστὸς ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα: «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καὶ νῦν «Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς καὶ εἴτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τὸ Ἀποδειπνον πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καὶ ἡ εὐχή: «Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους...».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης).

Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμια πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἴτα φάλλεται τό: «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὑραίας Πύλης τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καὶ εἴτα πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος ἅπαξ. Ἐν

συνεχεία λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...».

(Ἦχος β').

- Ἑσπέρια:** Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου· «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...» 4 καὶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου Στιχηρὰ Προσόμοια (23ῃ Ἀπρ.)· «Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ ἁγίου «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἵσοδος:** Μετὰ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀμέσως· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἑκτενὴς «Εἴπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καὶ τὰ Πληρωτικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Εἴη τὸ κράτος...».
- Ἀπόστιχα:** Τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν· «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ.
- Δόξα,** Τοῦ ἁγίου «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» (ἁπαξ), τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς...» καὶ πάλιν τό «Χριστὸς ἀνέστη...».

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα γίνεται ψαλλομένου τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη...»).

Μετὰ τὴν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) χῦμα, καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...» διαλογικῇ, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετὰ τοῦ Τρισαγίου δὲν λέγεται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα καθὼς καὶ κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τοὺς Ἑσπερινοὺς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ψάλλονται τὰ μεγάλα

Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

3. Κατὰ τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

**Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα (Αγάπης)
ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας.**

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα ἄρχεται τὴν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

Οὕτω, ἀναγινωσκομένης «Θ' τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων τὰς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὁρας», τῶν Χορῶν ψαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀκολουθούντων τῶν ἐπισήμων, κρατῶν τὸ Σκήπτρον καὶ τὸν Σταυρὸν μετὰ τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειρὰν τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἑξαπτερύγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καὶ τῶν Ἱερέων εἰς στοίχους ἀνὰ δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καὶ ἕτεροι δύο φέροντες διβάμβουλα καὶ θυμιατοῦς, περιστοιχίζουν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελεύσεως εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα», καὶ ἀκολουθῶς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατὰ τὰ Εἰρηνικὰ ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολουθῶς, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν Διακόνων, φερόντων διβάμβουλα καὶ δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὰ Κεκραγάρια. Μετὰ τὸ θυμίαμα, προπορευομένων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατοῦς, διβάμβουλα καὶ δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμιῶσιν Αὐτὸν καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα. Εἰς τὴν Εἵσοδον ψάλλει τὸ «Φῶς ἱλαρόν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμβαλλόντων τῶν κληρικῶν, καὶ τὸ πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβάνοντων τὸ Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευομένων τῶν Ἱερέων, εἰς

τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὅπου ἀπὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἐλληνιστὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπὸ Ἱερέων καὶ Διακόνων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῆ ὑπὸ τοῦ Β' Χοροῦ τὸ «Ἡ Ἀνάστασίς σου», καὶ τῶν Ἱερέων ἐξεληθόντων τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἱσταμένων κατὰ στοίχους δύο ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ἀρχίζει, ψάλλων τὸ «Πάσχα ἱερὸν», συμφαλλόντων τῶν Ἱερέων, καὶ ἡ ὅλη πομπή, κατὰ τὴν ἰδίαν σειρὰν, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τὸν ναὸν καὶ ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετὰ τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετὰ ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινὰ αὐγά.

Ἡ αὐτὴ τὰξις τελεῖται ἐν τοῖς Καθεδρικοῖς Ναοῖς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅπου χοροστατοῦσι οἱ οἰκεῖοι Μητροπολίται.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἡ μετατεθεῖσα ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἰὼβ τοῦ πολυάθλου, Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ ἐν ὄρει Δομβοῦς, Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισιούρα.

Ἦχος β'.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱερὰὶ Μοναὶ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου καὶ Ἀγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου (παρὰ τὴν κοινότητα Τροῦλλοι Λάονακος).

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ.κ. Γεώργιος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ τελεῖται Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου § 4, 5 & 23η Ἀπριλίου Περίπτ. Α' § 1, 2, 3)

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτὴν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, ἵσταται κρατῶν θυμιατὸν πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰώνων» καὶ ψάλλεται τό «Χριστὸς ἀνέστη», ὡς καὶ χθὲς (δεκάκις). Εὐθὺς ἡ Μεγάλη Συναπτή. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον· «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται...». Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Ἁγίου. «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα' 12-19), (ζήτηι τοῦτο τῇ Τρίτῃ τῆς ιβ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (ἄπαξ) καὶ εὐθύς· Δόξα· Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου...». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου· «Τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Στρατιῶτα...» (ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν). «Σῶσον ὁ Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀναστάσεως· «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· «Ὑπὲρ ἥλιον, ἐξήστραψεν...», ἀνὰ 4 μετὰ στίχων εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δὲ τοῦ Ἁγίου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς). «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἵτησις καὶ ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀφ' στ' Ὁδῆς, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ προσθήκη· «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐκ μεταθέσεως ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου».

Ἀκολουθεῖ τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...»(τρίς) καὶ τό «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...». Μετὰ τὴν ἡ' Ὁδὴν «Τὴν Θεοτόκον...» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως...» κλπ. καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἡ καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς) καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἵτησις. Ἐξαποστειλάρια· «Σαρκὶ ὑπνώσας...», τοῦ Ἁγίου· «Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν...», καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα· Σαρκὶ ὑπνώσας...». Εἰς τοὺς Αἵνους· Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ β' ἤχου· «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» 4, τοῦ Ἁγίου· «Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδρὰν...» 4 μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται, β) Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει. Τὰ 4 Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων· «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν...». Δόξα· τοῦ Ἁγίου «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ...» Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τὸ

«Χριστὸς ἀνέστη...»(τρίς) καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν: Μετὰ τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν· «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια· «Χριστὸς ἀνέστη...», τοῦ Ἀγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς...» ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...». Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...». Ἀντὶ Τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου· «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν...» (Πράξ. ιβ' 1-11), (ζήτει τοῦτον τῷ Σαββάτῳ τῆς δ' Ἑβδομάδος Πράξεων). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε...» (Ἰω. α', 18 – 28). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ...»¹. «Χριστὸς ἀνέστη...». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς, χῦμα), καὶ ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

7. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἡ μετατεθεῖσα ἑορτὴ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ νεοφανοῦς².

Ἦχος γ'.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ῥαφαήλ παρὰ τὴν κοινότητα
Ξυλοτύμβου.*

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, ψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν ὡς καὶ χθές, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτης τῆς Διακαινησίμου), Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τῶν ἁγίων.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

¹ Ἐὰν ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου, Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

² Ὅπου ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ, εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἀντὶ τὰ τῆς ἁγίας λέγονται τὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ΄.

Πανηγυρίζει ὁ παλαιὸς Καθεδρικός Ναὸς Ἀγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, συμφάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας καὶ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν τῆς Δευτέρας τῆς Δικαινησίμου ἐν ᾗ συνεψάλησαν αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: (Α΄ Ἰωαν. α΄ 1-7).

Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: (Ἰωαν. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25).

9. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἡσαΐου Προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος, Νικολάου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Βουνένοις.

Ἦχος πλ. α΄.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος
Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.*

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β΄ 38 – 43) καὶ (Ἰωάν. γ΄ 1 – 15).

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ, Ἑράσμου τοῦ Ῥωμαίου, Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ ἐν Πηλίῳ.

Ἦχος πλ. β΄.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς Παναγίας Γλωσσᾶ,
παρὰ τὴν κοινότητα Κελλάκι Λεμεσοῦ καὶ Παναγίας Ἀμιροῦς
παρὰ τὴν κοινότητα Ἀψιοῦ Λεμεσοῦ.*

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Ἦ Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστὸς ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτὴ καὶ ἡ Ἑκφώνησις: «Ὅτι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...».

- Ἑσπέρια:** Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 6 καὶ τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ξένα καὶ παράδοξα...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».
- Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ):** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
- Ἀπόστιχα:** Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ...» καὶ τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγὴ...» μετὰ τῶν στίχων: Εἰς τὸ α' «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τὸ β' «Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» καὶ εἰς τὸ γ' «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ».
- Δόξα:** Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη...», τὸ ὁποῖον ψάλλει ὁ β' Χορὸς, ἀκολούθως ὁ α' Χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ πάλιν ὁ β' Χορὸς τό· «Χριστὸς ἀνέστη...».
- Ἀπόλυσις:** Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογικὴ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

«Ὁ ναὸς σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ὧς προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστὸς ἀνέστη...» (δεκάκις), Μεγάλη Συναπτὴ καί:

- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε...» καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβασία αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς

- ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς (ἅπαξ),
ἡ αἵτησις καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις.
- Ἀπὸ γ' Ὡδῆς:** Τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κάθισμα τῆς Θεοτόκου: «Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηράν...».
- Ἀφ' στ' Ὡδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (τρὶς) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
- Μετὰ τὴν αἵτησιν τῆς ἡ' Ὡδῆς: «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...» καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου: «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς: «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα: «Σαρκὶ ὑπνώσας...» καὶ τῆς Θεοτόκου: «Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς...».
- Αἶνοι:** Τὰ 4 Στιχηρὰ ἀναστάσιμα: «Ὁ Σταυρός σου Κύριε...» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου: «Ἰδὼρ τὸ τῆς πηγῆς...». Ἀκολουθῶς τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» (δεκάκις) καὶ τὰ Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον: «Χριστὸς ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον...», τῆς Θεοτόκου: «Ὁ Ναός σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου: «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου: «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Ἰω. β' 12 – 22).

«Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἀντὶ «Εἴδομεν...»: Τό «Χριστὸς ἀνέστη...».

Ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» τό «Χριστὸς ἀνέστη...» τρεῖς (χῶμα) καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογικὴ.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Μωκίου ἱερομάρτυρος. Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου φωτιστῶν τῶν Σλάβων. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. γ΄ 11 – 16) καὶ (Ἰωάν. γ΄ 22 – 33).

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ἈΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐωθινὸν Α΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου. Κυριακὴ τοῦ Ἀντίπασχα
§ 9-11 & Τ.Μ.Ε. Ἀπρίλιος §§ 10-12)

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος
Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.*

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ΄ τοῦ Πάσχα,

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», τό «Χριστὸς ἀνέστη...» τρεῖς (ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν Χορῶν) καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...». (Ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...»). Τὰ «Εἰρηνικά» καὶ τὸ α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀκολούθως εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια:	Τὰ 6 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...» καὶ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου Στιχηρὰ Προσόμοια· «Νόμος ὁ ἐν γράμματι...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις...».
Καὶ νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τὰ τρία στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παρὰδόξου θαύματος...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως...».
Καὶ νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνεΐκαστον...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.	
Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως, ἔγνωσ τὴν χάριν...». Καὶ νῦν πάλιν τῆς ἑορτῆς· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀντὶ «Δι' εὐχῶν»:	«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» (τοῦτο λέγεται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας).

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου.

ᾠχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θείας πίστεως, ἔγνωσ τὴν χάριν, καὶ θεόφθογον, ἔσχηκας γλῶσσαν, Ἱεράρχα σοφὴ Ἐπιφάνιε· ὅθεν δογμάτων ὀρθαῖς ἀναπτύξεσιν, αἵρετικῶν θριαμβεύεις τὴν ἄνοιαν. Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...»³, «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς) καὶ εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν «Παναγία Τριάς...», «Κύριε ἐλέησον» (τρίς), Δόξα, Καὶ νῦν

³ Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τῇ Θ' Ὁρᾷ ὡς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἀκολουθίαις τό· «Βασιλεὺς οὐράνιε...» καταλιμπάνεται μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν καταλιμπάνεται τὸ «Ἅγιος ὁ Θεός...» καὶ ἀντ' αὐτοῦ λέγεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» τρίς, χῦμα καὶ ἀμέσως «Δόξα, Καὶ νῦν Παναγία Τριάς...».

«Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστὶν...», «Κύριε ἐλέησον (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν', ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου. Τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καὶ Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ σειράν, (δὺς ἕκαστον).
Τὰ Εὐλογητάρια **καταλιμπάνονται** σήμερον.
- Ἀναβαθμοί:** Τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών» μετὰ στίχου.
- Στίχος:** «Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».
- Εὐαγγέλιον:** Τὸ Α' Ἑωθινὸν (ἀπὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης) καὶ ἅπασα ἡ τάξις αὐτοῦ.
- «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».**
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Ἑμμελῶς). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...».
- Κανόνες:** Τῆς ἑορτῆς· «Ἄσωμεν πάντες λαοί...» εἰς στ' ἄνευ στίχων καὶ τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου· «Ἐν τῷ θεράποντος πιστῶς...» μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...» εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς:** Ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου...» τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου.
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντὶ Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς· «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα...» (ἄνευ στίχων) καὶ ἡ Θ' Ὠδὴ τοῦ Ἀγίου. Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Προτάσσεται, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τό· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (δύς) μετὰ τοῦ

	«Υποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...». Ἀκολουθῶς: Τὸ ἀ' τῆς ἐορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου...», τοῦ Ἁγίου· «Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν...» καὶ τὸ β' τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...».
Αἶνοι:	Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου...» καὶ 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου· «Πάτερ σοφὲ Ἐπιφάνιε...» (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναιῶν).
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐπιλαμψάσης τῆς χάριτος...».
Καὶ νῦν:	Τῆς ἐορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ. Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετὰ τό· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» φάλλεται τό «Χριστὸς ἀνέστη...» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μία ὑπὸ τῶν Χορῶν (Τοῦτο γίνεται μέχρι καὶ τῆς Τρίτης τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Τυφλοῦ). Τὰ Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκιον:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως, ἔγνωσ τὴν χάριν...».
Κοντάκιον:	«Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου: «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην...» (Τιμ. Α, στ' 11-16) (ζήτηε εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ: «Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη...» (Ἰωάν. κ' 19 - 31)
«Ἐξαιρέτως»:	Ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος· «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα...».
Κοινωνικόν:	«Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών».
Ἀντὶ «Εἶδομεν...»	«Χριστὸς ἀνέστη...»
«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».	
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς...» «Χριστὸς ἀνέστη...».

Σημείωσις 1: Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Θωμᾶ ἐὰν τελεῖται Λειτουργία, ψάλλεται Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἐπανερχεται ἐπίσης ἐν τῷ Ὅρθρῳ ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Ἄξιόν ἐστιν...».

Σημείωσις 2: Καθημερινῶν Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β΄ Ἑβδομάδος Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Β΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ καὶ Παυσικάκου Συνάδων.

14. ΤΡΙΤΗ. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ, Θεράποντος ἱερομάρτυρος.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παχωμίου τοῦ μεγάλου, Ἀχιλλεῖου Λαρίσης, Πανηγυρίου δόσιου τοῦ Κυπρίου.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Πανηγυρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδώρου τοῦ Ἠγιασμένου, Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν Ἀποστόλων. Θεοφάνους ἐπισκόπου Σόλων Κύπρου, Ἀθανασίου ἐπισκόπου Κυθρέας.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοφάνους εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Πέτρου, Διονυσίου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, Βενεδίμου καὶ Ἰουλίας μαρτύρων.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ΄ Ὥρᾳ: Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον· «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Παρασκ. Β΄ Ἑβδ. ἐσπ.) καὶ 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου (18ης Μαΐου) Δόξα· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης», Καὶ νῦν· Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ

μου εἶ». Ἀπόστιχα· Τὰ 4 Ἀναστάσιμα. Δόξα, Καὶ νῦν· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος (τρὶς). Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀντί· «Ἅγιος ὁ Θεὸς» «Χριστὸς ἀνέστη», «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν». Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» · τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ (τρὶς). Καθίσματα· εἰς τὴν α΄ Στιχολογίαν τὰ 3 Ἀναστάσιμα καὶ εἰς τὴν β΄ Στιχολογίαν «Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων...» (δὶς) (Σαβ. Β΄ Ἐβδ. πρωῒ). Εἶτα· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες· ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ Γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ΄ ΣΤ΄ Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Εἶτα φάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Θωμᾶ· «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τὰ Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν...» καὶ «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...». Εἰς τοὺς Αἶνους 3 Ἀναστάσιμα· «Ὑμνοῦμεν σου Χριστέ...» καὶ τὰ 3 τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου». Δόξα, Καὶ νῦν· «Μεθ’ ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία Μεγάλῃ. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Β΄ Ἐβδ. Πράξεων καὶ Σαβ. Β΄ Ἐβδ. Ἰωάννου). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ». «Χριστὸς ἀνέστη». «Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ Ἀπόλυσις.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Πατριαίου ἐπισκόπου Προύσης καὶ τῶν 13 ὁσιομαρτύρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου: Ἰωάννου, Κόνωνος, Ἱερεμίου, Μάρκου, Κυρίλλου, Θεοκτίστου, Βαρνάβα, Μαξίμου, Θεογνώστου, Ἰωσήφ, Γενναδίου, Γερασίμου καὶ Γερμανοῦ, οἵτινες, κατόπιν πολλῶν βασανιστηρίων καὶ φυλακῆς πρὸς ἄρνησιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐδέχθησαν τὸν ἐπὶ τῆς πυρᾶς θάνατον ὑπὸ τῶν Φράγκων ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 19ῃ Μαΐου 1231.

Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν Δ΄.

Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Ὁμολογητῶν τῆς Καντάρας εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου. Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων § 16-18)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἤχου 7 καὶ τῶν Μυροφόρων·
 «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» 3.
Δόξα: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τὸν τά-
 φον σου...».
Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοδοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ
 νόμου...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ Ἀνάστασίς σου Χρι-
 στὲ Σωτήρ...» καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα
 ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καὶ νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων...», Καὶ νῦν·
 «Ταῖς Μυροφόροις...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου καὶ ἡ Λιτὴ
 τῶν Μυροφόρων. Τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καὶ ἀπολυτί-
 κιον «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τὰ ἀναστάσιμα καὶ τῶν Μυροφόρων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.
- Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς:** Τὰ δύο Καθίσματα τῶν Μυροφόρων «Τὰ μῦρα θερμῶς...», Δόξα, Καὶ νῦν «Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντὶ Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδὴ τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

3. Χριστὸς τὸ Καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

5. Δόξα ... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

«Συμφώνως Παρθένε...»

6. Καὶ νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Εὐφραίνου ἀγάλλου...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

Ἐξαποστειλάρια: Προηγείται τὸ «Ἅγιος Κύριος...» (δίς), «Ὑψοῦτε Κύριον...» ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς. Εἶτα: «Σαρκὶ ὑπνώσας...» καὶ τῶν Μυροφόρων: «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».

Αἶνοι: Τὰ 4 Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα: «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» καὶ τὰ 4 Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τὸ Β' Ἑωθινόν: «Μετὰ μύρων προσελθούσαις...».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη...» (ἅπαξ).

Δοξολογία: Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν...» (Πράξ. στ' 1 – 7).

Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας...» (Μάρκ. ιε' 43 – ιστ', 8).

«Ἐξαιρέτως»: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἀντὶ «Εἴδομεν...»: «Χριστὸς ἀνέστη...».

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Σημεῖωσις: Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, φαλλομένων τῶν νεκρωσίων εὐλογηταρίων καὶ τῶν Τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων...», τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψει τελειωθέντων Ποντίων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, κατὰ τὴν γενοκτονίαν τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Γ' Ἑβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Γ' Ἑβδ. Ἰωάννου.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θαλλελαίου μάρτυρος, Λυδίας τῆς Φιλιππησίας καὶ ἰσαποστόλου, Ἀνακομιδῇ λειψάνων Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις.

21. ΤΡΙΤΗ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναὸς Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας εἰς Κάτω Πύργον.

(Τ.Μ.Ε. 23ης Ἀπριλίου Περίπτωσις Ζ' § 19-20 κατ' ἀναλογίαν)

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων...», Ὅτε κατῆλθες...», «Ταῖς Μυροφόροις...».

Κοντάκιον: «Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς- Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Τῶν Ἀγίων· «Ὅπλον κραταιότατον...» εἰς 6.

Δόξα: Τῶν Ἀγίων· «Πλουσίων δωρεῶν...».

Καὶ νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων.

Ἀπόστιχα: Τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων·
Πρῶτος βασιλεὺς χριστιανῶν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τῶν Ἀγίων· «Σέλας φανεινότατον...».

Καὶ νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν...».

«Νῦν ἀπολύεις... », **Τρισάγιον.**

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα· τῶν Ἀγίων· «Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον...». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...» «Χριστὸς ἀνέστη...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ, ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ:

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων· «Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν...». Δόξα· «Ἡ Ἐκκλησία σήμερον...». Καὶ νῦν· «Ἡτῆσατο Ἰωσήφ...» (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τοῦ Σαββάτου ἐσπέρας τῆς Ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων). Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων· «Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον... καὶ Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τῶν Ἀγίων καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τῶν Μυροφόρων.
- Ἀναβαθμοί:** Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Τὸ Προκείμενον· «Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ...».
- Εὐαγγέλιον ὁρθρου:** «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα...» (Ἰω. ι'9-16) (13ῃ Νοεμβ.).
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Θεοστέπτων...». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου...» (ζήτει 3ον εἰς τὴν Λιτὴν).
- Κανόνες:** Τῶν Μυροφόρων (τῆς Κυριακῆς) καὶ τῶν Ἀγίων.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς:** Κάθισμα τῶν Ἀγίων· «Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν...». Δόξα, Καὶ νῦν· τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι ὁρθρῖαι γενόμεναι...» . (Τρίτῃ πρωΐ).
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Τιμιωτέρα:** Καὶ ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἀγγελος ἐβόα...Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τῶν Ἀγίων· «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε...» καὶ τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».
- Αἶνοι:** Τὰ 4 Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων· «Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε...».
- Δόξα:** Τῶν Ἀγίων· «Ὁ τῶν ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός...».
- Καὶ νῦν:** Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ὁρθρου βαθέος...». (Τρίτῃ πρωΐ εἰς τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τῶν Αἰνῶν).

Δοξολογία: Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα· «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τῶν Ἁγίων· «Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον: Τοῦ Πάσχα· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τῶν Ἁγίων· «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς...» (Πράξ. κστ' 1, 12 – 20).

Εὐαγγέλιον: Τῶν Ἁγίων· «Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος...» (Ἰω. ι' 1 – 9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: «Ἄξιον ἐστιν...».

Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».

Ἀντὶ «Εἶδομεν...». «Χριστὸς ἀνέστη...».

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλίσκου μάρτυρος, Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτύρων τῶν ἐν Τριπόλει.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων, Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ τῆς Μυροφόρου, Ἰωακείμ ὁσίου τοῦ Ἰθακησίου, Εὐμενίου ὁσίου τοῦ Σαριδάκη.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει, Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ παρὰ τὴν Εὐρύχου.

Ἀκολουθίαι τῶν Ἁγίων Συμεὼν καὶ Κυριακοῦ εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων. Ἡ Γ' Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Κελεστίνου μάρτυρος

(Τ.Μ.Ε. 25ης Μαΐου Περίπτ. Α' § 1, 2 κατ' αναλογίαν)

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...». Δόξα·
«Ταῖς Μυροφόροις...».
- Κοντάκιον:** «Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

- Ἑσπέρια:** Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» (Παρασκευῇ Γ' ἐβδ. ἐσπέρας) καὶ τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε...».
- Δόξα:** Τοῦ Προδρόμου· «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν...».
- Καὶ νῦν:** Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τὸν τάφον σου...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
- Ἀπόστιχα:** Τοῦ Προδρόμου· «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Προδρόμου· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...».
- Καὶ νῦν:** «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα τοῦ Προδρόμου· «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...», Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Τρισάγιον, ὁ Ν' Ψαλμός, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:	Τοῦ Προδρόμου καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου (Σαββάτω πρωΐ).
Ἀναβαθμοί:	Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον:	«Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου».
Εὐαγγέλιον ὁρθρου:	Τοῦ Προδρόμου «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος...» (Λουκ. ζ' 17 – 30) (ζήτει τῇ 24ῃ Φεβρ.). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(χῦμα). Δόξα «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...», Καὶ νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων).
Κανόνες:	Ὁ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Προδρόμου.
Ἀπὸ γ' Ὠδῆς:	Τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου «Ἐπεφάνη σήμερον...» καὶ τὰ τῶν Μυροφόρων «Τὰ μύρα θερμῶς...» (Κυριακῇ Μυροφόρων μετὰ τὴν γ' ὥδην).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἀγγελος ἐβόα...Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Προδρόμου «Ἐν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε...» καὶ τῶν Μυροφόρων «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».
Αἶνοι:	Τὰ 3 πρῶτα·στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου·«Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» καὶ τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ...».
Δόξα:	Τοῦ Προδρόμου: «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν...».
Καὶ νῦν:	Τῶν Μυροφόρων· «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου·«Ὡς θεῖον θησαύρισμα...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα· «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».

Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Προδρόμου «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν...» (Β' Κορ. δ' 6 – 15) (ζήτει τῇ 1Ε' Κυριακῇ Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Προδρόμου: «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ Ἰωάννης...» (Ματθ. ια' 2 – 15) (ζήτει τῇ 24ῃ Φεβρ.).
Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
Ἀντὶ «Εἶδομεν ...»	«Χριστὸς ἀνέστη...».
«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».	
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Κάρπου καὶ Ἀλφαίου τῶν ἀποστόλων, Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίας.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν Ε'.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», «Ταῖς Μυροφόροις...». Δόξα τοῦ Προδρόμου· «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...»
Κοντάκιον:	«Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια:	Ἀναστάσιμα γ' ἤχου 7 καὶ τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου· «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ...» εἰς 3.
Δόξα:	Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς...».
Καὶ νῦν:	Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

- Ἀπόστιχα:** Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...» καὶ τὰ Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· «Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομώντος...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** Τὸ Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...», Δόξα, Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσαν...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν· «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...», Δόξα· τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ στιχηρόν τῆς Λιτῆς «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολουβήθρᾳ», Καὶ νῦν· «Ναὸς καὶ πύλη...». Τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή· «Ἐκπλήσσω τὴν ὁράσει...» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος...»· τὸ Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσαν...».
- Καθίσματα:** Τὰ ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.
- Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Παραλύτου.
- Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:** Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ῥῆμα παράλυτον...», Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν ὠραιότητα...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

- Ἀντὶ Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὡδὴ τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασίᾳ: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα: «Σαρκὶ ὑπνώσας...» καὶ τοῦ Παραλύτου: «Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος...».
- Αἶνοι:** Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου: «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...» 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Παραλύτου: «Κύριε τὸν Παραλύτον...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ: «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
- Εἰσοδικόν:** Τοῦ Πάσχα.
- Ἀπολυτίκια:** «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον...» (Πράξ. θ' 32 – 42).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ἰω. ε', 1 – 15).
- «Ἐξαιρέτως»:** «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα..., Συμφώνως Παρθένε...».
- Κοινωνικόν:** «Σῶμα Χριστοῦ...».
- Ἀντὶ «Εἶδομεν...»:** «Χριστὸς ἀνέστη...»
- «Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐν νεκρῶν...».

Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον «τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀγωνισθέντων καὶ πεσόντων καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Δ' Ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Δ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος, Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσσου, Ἀνακομιδῇ λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Ἀκολουθία τῆς μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Θεράποντος εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

28. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη Δ' Ἑβδομάδος Πράξεων καὶ Τρίτη Δ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν...».

29. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Θεοδοσίας ὁσιομάρτυρος, Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ὑπομονῆς ὁσίας.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου § 23-25)

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:

«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...».

Κοντάκιον:

«Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...» (Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου).

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Τὰ 3 Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πάρεστιν ἡ μεσότης...» εἰς 6.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσουσῆς...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπόστιχα:

Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν...».

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τῆς ἑορτῆς· «Μεσουσῆς τῆς ἑορτῆς...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

Τῆς ἑορτῆς· «Μεσουσῆς τῆς ἑορτῆς...», ἐκ τρίτου.

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μεσοσύνης τῆς ἑορτῆς...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: Τὰ τῆς ἑορτῆς (δὺς ἕκαστον).
 «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα).
Κανόνες: Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς: Τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...», Δόξα, Καὶ νῦν «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ...».
Ἀφ’ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι: «Θάλασσαν ἔπηξας...».
Ἀντὶ Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ Ὠδὴ τῶν 2 Κανόνων τῆς ἑορτῆς. Καταβασία: «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...»
Ἐξαποστειλάρια: Τῆς ἑορτῆς «Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων...» (δίς).
Αἵνοι: Τὰ τῆς ἑορτῆς 3 Προσόμοια: «Ἡ σοφία καὶ δύναμις...» εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Φωτισθέντες ἀδελφοί...».
Δοξολογία: Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μεσοσύνης τῆς ἑορτῆς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια: «Μεσοσύνης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον: «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τῆς ἑορτῆς: «Κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι...» (Πράξ. ιδ΄ 6 – 18).

Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἑορτῆς: «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...» (Ἰω. ζ', 14 – 30).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
Κοινωνικόν:	«Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἶμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος».
Ἀντὶ «Εἶδομεν...»:	«Χριστὸς ἀνέστη...».
«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου».	
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστὰς ἐν νεκρῶν...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰσαακίου ὁσίου ἡγουμένου Μονῆς Δαλμάτων, Πάντων τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἑρμείου μάρτυρος, Εὐσταθίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.